

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 09 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Elżbieta Majewska**

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Alina Darul

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2017 r. w Koninie

sprawy **J. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o emeryturę

na skutek odwołania J. S.

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 25 listopada 2015r. znak: (...)

1. O d d a l a o d w o ł a n i e.

**2. Zasądza od odwołującego na rzecz organu rentowego kwotę 60 zł tytułem
zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

SSO Elżbieta Majewska

Sygn. akt III U 75 / 16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 25 listopada 2015 r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. odmówił J. S. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy stwierdził, iż wnioskodawca nie udowodnił w postępowaniu przed organem rentowym do dnia 1.01.1999 r. wymaganego co najmniej 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz nie udokumentował co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku organ rentowy uznał za udowodniony na dzień 01.01.1999 r. okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie 23 lata 11 miesięcy i 13 dni.

Z powyższą decyzją nie zgodził się J. S. wnosząc odwołanie. W odwołaniu ubezpieczony domagał się wskazania przez organ rentowy, które okresy nie zostały uwzględnione przez organ rentowy i dlaczego. Podniósł, że od dnia 11.07.1972 r. pracował niemalże bez przerwy i twierdzenie, że nie posiada wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych jest bezpodstawne.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że okresy składkowe i nieskładkowe uwzględnił zgodnie z wnioskiem odwołującego i wyniosły one łącznie 23 lata, 11 miesięcy i 13 dni natomiast nie uwzględnił żadnych okresów pracy w szczególnych warunkach bowiem odwołujący nie przedłożył świadectwa pracy w szczególnych warunkach.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Koninie ustalił i zważył, co następuje:

Wnioskodawca **J. S.**, ur. (...), złożył w dniu 30.06.2015 r. wniosek w organie rentowym o przyznanie prawa do emerytury. We wniosku zaznaczył, że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego i nadal pozostaje w stosunku pracy, którego rozwiązanie nastąpi po przyznaniu emerytury. Do wniosku ubezpieczony dołączył dokumenty potwierdzające okresy zatrudnienia oraz oświadczenie, że nie posiada świadectw pracy w szczególnych warunkach jednakże wykonywał taką pracę i fakt ten mogą potwierdzić świadkowie. Z dołączonych dokumentów wynikało, że do dnia 01.01.1999 r. odwołujący był zatrudniony w następujących okresach :

- od 11.07.1972 r. do 31.10.1979 r. w (...) w (...) na stanowisku robotnik drogowy, operator spycharki,
- od 01.02.1980 r. do 30.06.1983 r. w (...) w (...) na stanowisku operator,
- od 01.07.1983 r. do 25.02.1991 r. w (...) w (...) na stanowisku maszynista robót ziemnych , z tym, że od 1.10.1989 r. do 25.02.1991 r. jako agent na własnym rozrachunku,
- od 11.12.1991 r. do 30.11.1992 r. w (...) w (...) jako pomocnik palacza,
- od 14.04.1993 r. do 13.04.1994 r. pobierał zasiłek dla bezrobotnych,
- od 01.10.1994 r. do 31.12.1995 r. w (...) w (...) jako operator sprzętu budowlanego,
- od 04.01.1996 r. do 03.01.1997 r. pobierał zasiłek dla bezrobotnych,
- od 01.03.1997 r. do 31.12.1997 r. w (...) w (...) jako operator sprzętu budowlanego ,
- od 02.01.1998 r. do 04.07.1998 r. w (...) w (...) jako operator maszyn budowlano – drogowych.

Ponieważ w świadectwie pracy dotyczącym okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) w (...)wpisana była błędna data urodzenia ubezpieczonego organ rentowy przeprowadził postępowanie wyjaśniające dotyczące tego okresu zatrudnienia i ostatecznie uwzględnił ten okres zgodnie z wnioskiem odwołującego. Pozwany ustalił, że do dnia 01.01.1999 r. wnioskodawca udowodnił 23 lata, 10 miesięcy i 13 dni okresów składkowych oraz 1 miesiąc okresów nieskładkowych.

Już po wydaniu decyzji i po wniesieniu odwołania do Sądu ubezpieczony przedłożył w organie rentowym dokumenty potwierdzające okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców domagając się doliczenia okresu od 27.05.1971 r. do 10.07.1972 r. Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego organ rentowy uznał odwołującemu okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 27.05.1971 r. do 10.07.1972 r. i przyjął, że odwołujący do dnia 01.01.1999 r. legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym , uzupełnionym okresem pracy w gospodarstwie rolnym rodziców , wynoszącym co najmniej 25 lat. Decyzją z dnia 30.08.2016 r. odmówił jednak nadal wnioskodawcy prawa do emerytury z uwagi na to, że do dnia 01.01.1999 r. nie udokumentował co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Tak więc okolicznością sporną w przedmiotowej sprawie pozostało to czy J. S. legitymuje się wymaganym okresem pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Odwołujący wywodził, że wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresie zatrudnienia w (...) w (...) w (...) w (...), w (...) w (...) oraz w (...) w (...). W toku postępowania odwołujący dołączył świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 17.11.2016 r. wystawione przez (...) w (...), w którym zaświadczono, że J. S. był tam zatrudniony od 11 grudnia 1991 r. do 30 listopada 1992 r. i w tym czasie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace nie zautomatyzowane pomocnika palacza i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu

przemysłowego tj. prace określone w wykazie A dział XIV poz. 1 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Natomiast co do pozostałych okresów zatrudnienia powoływał się na zeznania świadków.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd ustalił, że J. S. podjął pracę (...) w (...) od dnia 11 lipca 1972 r. Zakład ten zajmował się budową i naprawą dróg, a odwołujący, jak wynika z treści świadectwa pracy, był zatrudniony na stanowisku robotnika drogowego oraz na stanowisku operatora spycharki. Jako operator spycharki ubezpieczony pracował dopiero od 1978 r., najwcześniej od lutego 1978 r., bowiem wówczas ukończył kurs operatora spycharki i uzyskał formalne uprawnienia do obsługi spycharki. Jako operator spycharki wnioskodawca wykonywał różne prace przy budowie dróg m.in. spychał ziemię pod drogę, spychał żwir, przepychał kamienie. Na kurs operatorów spycharki odwołujący został wysłany przez zakład pracy, ukończył go i uzyskał uprawnienia z dniem 15.02.1978 r. Również w świadectwie pracy wystawionym na koniec zatrudnienia pracodawca wpisał, że odwołujący w trakcie zatrudnienia uzyskał uprawnienia operatora ciężkich maszyn budowlanych i drogowych. Do chwili uzyskania uprawnień maszynisty spycharki odwołujący nie wykonywał pracy w tym charakterze i pracował jako robotnik drogowy, wykonując różne prace fizyczne przy budowie dróg. Fakt wykonywania pracy w tym charakterze potwierdził sam odwołujący w sporządzonym życiorysie złożonym u kolejnego pracodawcy – (...) w (...). Dokument ten, sporządzony własnoręcznie przez odwołującego, nosi datę 24.01.1980 r. i zawiera informację, że odwołujący pracował jako robotnik drogowy w (...) , w roku 1978 został skierowany przez zakład na kurs operatorów spycharek, który ukończył z wynikiem pozytywnym i dalej pracował jako operator spycharek. Obecnie zakład ten nie istnieje, a pomimo podjętych działań nie udało się ustalić gdzie mogą być przechowywane akta osobowe pracowników. W ocenie Sądu, na podstawie zebranego w sprawie materiału można przyjąć, że J. S. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako operator spycharki w (...) najwcześniej od dnia 15.02.1978 r. do końca zatrudnienia w tym zakładzie tj. do dnia 31.10.1979 r.

Następnie od dnia 1 lutego 1980 r. odwołujący podjął zatrudnienie w (...) w (...). Od początku był zatrudniony jako operator spycharki i operator koparki. W tym czasie zakład zajmował się m.in. wykonywaniem instalacji wodno-kanalizacyjnych i odwołujący był zatrudniony przy tych pracach, kopał rowy pod budowę kanalizacji, innych prac nie wykonywał. W tym charakterze odwołujący pracował do dnia 30.06.1983 r., nie miał przerw w zatrudnieniu.

Od dnia 1 lipca 1983 r. J. S. podjął pracę w (...) w (...) (...) Przedsiębiorstwo to zajmowało się modernizacją rzeki, wykonywaniem różnych przekopów, budową wałów, pogłębianiem kanałów. Odwołujący został zatrudniony na stanowisku maszynista robót ziemnych – maszynista spycharki, pracował przy regulacji rzeki (...) , na różnych jej odcinkach. Wykonywał prace spycharką przy pogłębianiu kanału, formowaniu wału, wykonywaniu przekopów, odwołujący przepychał ziemię, zajmował się plantowaniem. W tym charakterze J. S. pracował do dnia 30 września 1989 r., a od dnia 1 października 1989 r. do 25 lutego 1991 r. świadczył prace na rzecz (...) na podstawie umowy agencyjnej, w ramach tej umowy odwołujący wykonywał na rzecz Przedsiębiorstwa usługi spycharką.

Od dnia 11 grudnia 1991 r. do 30 listopada 1992 r. odwołujący był zatrudniony w (...) w (...) na stanowisku pomocnik palacza. Za ten okres zatrudnienia pracodawca wystawił zaświadczenie potwierdzające fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wymienionej w wykazie A dział XIV poz. 1 tj. prace nie zautomatyzowanych palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego.

W okresach od 1.10.1994 r. do 31.12.1995 r. oraz od 01.03.1997 r. do 31.12.1997 r. J. S. był zatrudniony w(...) w (...) jako operator sprzętu budowlanego. W okresie tego zatrudnienia odwołujący pracował jako operator spycharki przy budowie dróg. Pracodawca nie wystawił ubezpieczonemu świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, a odwołujący nie zwracał się o wydanie takiego dokumentu.

Od dnia 2.01.1998 r. do 04.07.1998 r. wnioskodawca pracował w (...) w (...) jako operator maszyn budowlanych – drogowych. W świadectwie pracy z dnia 4.07.1998 r. pracodawca zaznaczył, że odwołujący nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, w aktach ZUS, w aktach osobowych odwołującego z okresu zatrudnienia w (...) w (...) oraz w (...) w (...), zeznań świadka S. B. częściowo na podstawie zeznań świadków S. M. i T. S. oraz częściowo na podstawie zeznań odwołującego.

Zdaniem Sądu treść dokumentów dotyczących zatrudnienia wnioskodawcy nie budziła wątpliwości co do ich wiarygodności i zgodności z rzeczywistym przebiegiem zatrudnienia, nie była też kwestionowana przez żadną ze stron. Wprawdzie nie udało się uzyskać akt osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia w(...) jednakże dokumenty w postaci świadectwa pracy, oświadczeń ubezpieczonego dotyczących przebiegu tego zatrudnienia zawartych w życiorysie sporządzonym w związku z ubieganiem się o zatrudnienie w innym zakładzie pozwoliły na jednoznaczne przyjęcie, że w okresie tego zatrudnienia ubezpieczony pracował na stanowisku robotnika drogowego, a dopiero po ukończeniu kursu operatora spycharki został skierowany do pracy na stanowisku operatora. Dokument potwierdzający fakt nabycia uprawnień okazany przez odwołującego jest wprawdzie częściowo nieczytelny co do daty uzyskania uprawnień jednak za wiarygodne uznać należy wyjaśnienia odwołującego w tym zakresie, który wskazuje, że nabył uprawnienia z dniem 15.02.1978 r.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka S. B. w całości bowiem były one szczere, spójne i zgodne z dokumentami znajdującymi się w aktach osobowych odwołującego z okresu pracy w (...) w (...). Świadek pracował razem z odwołującym w tym zakładzie, często pracował z nim na tych samych budowach, a więc znał charakter pracy wnioskodawcy i rodzaj wykonywanych przez niego obowiązków. Świadek pracował jako operator ładowarki i potwierdził, że zakład pracy wystawił mu zaświadczenie o wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach.

Zeznania świadka S. M. Sąd uznał za wiarygodne jedynie w części. Sąd odmówił wiarygodności tym zeznaniom co do tego, że J. S. przez cały okres zatrudnienia pracował wyłącznie jako operator spycharki bowiem zeznania te pozostają w sprzeczności z treścią dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy. Świadek zaprzeczył też by odwołujący pracował kiedykolwiek jako robotnik drogowy natomiast fakt zatrudnienia odwołującego na tym stanowisku wynika wprost z treści świadectwa pracy, a odwołujący nie kwestionował treści tego świadectwa i nie domagał się jego sprostowania. Również w życiorysie sporządzonym przez odwołującego w związku z ubieganiem się o zatrudnienie w (...) w (...) sam odwołujący przyznał, że początkowo w (...) był zatrudniony jako robotnik drogowy, a dopiero po ukończeniu kursu operatora spycharki zaczął pracować w tym charakterze. Dokumenty, z których wynika taki rodzaj pracy były wystawione bezpośrednio lub w krótkim czasie od zakończenia zatrudnienia i w ocenie Sądu są bardziej wiarygodnym źródłem ustalenia tego jakie stanowiska zajmował odwołujący. Poza tym trudno jest przyjąć by pracodawca kierował do pracy w charakterze operatora spycharki pracownika, który nie posiadałby wymaganych do tego uprawnień. Świadek sam przyznał, że odwołujący został zatrudniony jako operator spycharki po odbyciu kursu i uzyskaniu uprawnień natomiast z oświadczenia odwołującego znajdującego się w życiorysie jak i z treści okazanej książki operatora wynika, że odwołujący takie uprawnienia uzyskał dopiero w 1978 r., a więc po okresie ok. 6 lat od podjęcia zatrudnienia w zakładzie. Twierdzenia świadka w tym zakresie są więc nielogiczne i nie znajdują potwierdzenia w dokumentach, tym samym więc nie zasługują na uwzględnienie.

Z tych samych względów Sąd uznał zeznania świadka T. S. za wiarygodne jedynie w części. Sąd odmówił wiarygodności tym zeznaniom co do tego, że w okresie pracy w (...) (...) odwołujący pracował wyłącznie jako operator spycharki bowiem zeznania te pozostają w sprzeczności z treścią powołanych wyżej dokumentów oraz z oświadczeniem samego odwołującego zawartym w życiorysie. Świadek zresztą nie pamiętał kiedy odwołujący odbył kurs operatora spycharki. Odnośnie pozostałych okresów zatrudnienia wnioskodawcy zeznania tego świadka nie były przydatne bowiem świadek nie pracował w innych zakładach z odwołującym, a sporadyczne spotkania świadka z odwołującym na różnych budowach nie dają wystarczających podstaw do ustalenia jaką pracę odwołujący wykonywał wówczas stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zeznania odwołującego Sąd uznał za wiarygodne tylko w części. W ocenie Sądu twierdzenia odwołującego dotyczące tego, że w (...) pracował od początku jako operator pozostają w sprzeczności z treścią świadectwa pracy, wpisami w książeczce operatora jak i z treścią sporządzonego przez samego odwołującego życiorysu w związku z ubieganiem się o pracę w (...) w (...). Treść dokumentów jest przekonująca tym bardziej, że były one sporządzone w bliskim czasie

od zakończenia zatrudnienia, natomiast zeznania odwołującego, składane po upływie ponad 30 lat od zakończenia zatrudnienia, są tendencyjne i zmierzają do uzyskania określonego rozstrzygnięcia. Ponadto ubezpieczony w żaden sposób nie wyjaśnił z czego może wynikać tak istotna rozbieżność dotycząca przebiegu zatrudnienia w (...) Natomiast co do pozostałych okresów zatrudnienia w (...) w (...) i w (...) Sąd uznał zeznania wnioskodawcy za wiarygodne bowiem znalazły one potwierdzenie w dokumentach oraz zeznaniach świadka B..

W myśl przepisu art. **184 ust. 1** ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2016.887-j.t) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego m.in. w **art. 32**, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura ta przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Podkreślić należy, że wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk ustala się nadal w oparciu o przepisy dotychczasowe, pracownik, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r., Nr 8, poz. 43 ze zm.).

W myśl przepisu § 4 powołanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przedmiotowej sprawie poza sporem jest, że wnioskodawca ukończył 60 lat z dniem (...), nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, do dnia wejścia w życie ustawy tj. do dnia 1.01.1999 r., udokumentował posiadanie wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego wynoszącego, uzupełnionego okresem pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, który wynosi 25 lat. Sporne było to czy do dnia 01.01.1999 r. wnioskodawca legitymuje się wymaganym okresem pracy w szczególnych warunkach wynoszącym co najmniej 15 lat.

W ocenie Sądu na podstawie materiału dowodowego zebranego w sprawie

można przyjąć, że J. S. wykonywał pracę w szczególnych warunkach polegającą na pracy maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych w następujących okresach zatrudnienia :

- od dnia 15.02.1978 r. do 31.10.1979 r. (1 rok, 8 miesięcy i 14 dni) w (...)w (...) jako operator spycharki,
- od dnia 01.02.1980 r. do dnia 30.06.1983 r. (3 lata i 5 miesięcy) w (...) w (...) jako operator spycharki,
- od 01.07.1983 r. do 30.09.1989 r. (6 lat i 3 miesiące) w (...) w (...) jako maszynista robót ziemnych – operator spycharki.

Tego rodzaju prace są wymienione w wykazie **A** dział **V** poz. **3** – prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych. Brak było natomiast podstaw by zaliczyć odwołującemu do stażu pracy w szczególnych warunkach okres od 1.10.1989 r. do 25.02.1991 r. bowiem w tym czasie wykonywał prace na podstawie umowy agencyjnej i nie był pracownikiem natomiast przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. dotyczą wyłącznie

pracowników, a więc osób wykonujących pracę w warunkach określonych w tym rozporządzeniu na podstawie umowy o pracę.

Ponadto odwołujący udokumentował, że wykonywał pracę w szczególnych warunkach w okresie zatrudnienia w (...) w (...) od dnia 11.12.1991 r. do 30.11.1992 r. (11 miesięcy i 21 dni), na co przedłożył stosowne zaświadczenie w postaci świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Co do pozostałych okresów zatrudnienia wnioskodawcy to brak było podstaw do doliczenia ich do okresów pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy bowiem materiał dowodowy zebrany w sprawie nie dawał do tego podstaw.

W szczególności nie było podstaw do uwzględnienia, że w okresie zatrudnienia w (...) od dnia 11.07.1972 r. do 14.02.1978 r. J. S. wykonywał pracę w szczególnych warunkach. W tym bowiem czasie wykonywał prace robotnika drogowego i nie posiadał uprawnień do obsługi spycharki. Natomiast co do pozostałych okresów zatrudnienia ubezpieczony nie przedstawił żadnych dowodów na potwierdzenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach a fakt wykonywania takiej pracy nie wynikał z treści dołączonych świadectw pracy i zaświadczeń pracodawcy.

W orzecznictwie ugruntowany jest pogląd zgodnie z którym zaliczenie nieudokumentowanych spornych okresów składkowych z przebiegu ubezpieczenia do stażu ubezpieczeniowego na podstawie zeznań świadków lub przesłuchania strony zainteresowanej jest dopuszczalne tylko w przypadkach nie budzących żadnych wątpliwości co do spójnego i precyzyjnego - rodzajowego oraz czasowego potwierdzenia się udowadnianych okoliczności (tak wyrok Sn z dnia 9 stycznia 1998 r. II UKN 440/97).

Okres pracy w szczególnych warunkach udokumentowany przez odwołującego w niniejszym postępowaniu wynosi 12 lat, 4 miesiące i 5 dni. W związku z powyższym, w ocenie Sądu, odwołujący nie wykazał, by do dnia 01.01.1999 r. legitymował się okresem pracy w szczególnych warunkach wynoszącym co najmniej 15 lat i tym samym nie spełnił wszystkich przesłanek niezbędnych do nabycia prawa do emerytury. Podkreślić jednak należy, że nawet gdyby przyjąć, że także w okresach zatrudnienia w (...)w (...) oraz w (...)w (...) odwołujący także wykonywał prace w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy i doliczyć te okresy do już uwzględnionych to odwołujący nadal nie legitymuje się co najmniej 15 – letnim okresem takiej pracy.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd oddalił odwołanie jako nieuzasadnione i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w wyroku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 i art. 108 kpc oraz § § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, w brzmieniu obowiązującym w dniu wniesienia odwołania (Dz.U.2013.490 j.t.).

SSO Elżbieta Majewska